

ŠTOLNÍ LISTY

STUDENTSKÉ NOVINY GYMNÁZIA NAD ŠTOLOU

3. 4. 2019

3/2019

SLOUPEK ŠÉFREDAKTORKY

Vážená paní ředitelko, drazí profesoři a milí studenti.

V novém čísle Štolních listů se dočtete pár zajímavostí o studentské stávce. Najdete v něm i několik básní, fejeton a knižní recenzi. Obsahuje také rozhovor s paní profesorkou Hladkou.

Doufám, že jste si užili páteční školní ples. Přeji Vám příjemně strávené jarní dny.

Anna Adamírová, septima A

SLOUPEK PANÍ ŘEDITELKY

Blíží se přijímací zkoušky, pro vás dva dny volna a dva dny volnější výuky. Pro nás hodně práce. V letošním roce zase stoupl počet zájemců o naše gymnázium. Máme bez 17 celý jeden tisíc přihlášek – konkrétně 983! Největší zájem je o šestileté studium – 335, otvíráme jednu třídu, tj. 30 žáků, do osmiletého na 60 přijatých máme 451 přihlášených, do čtyřletého 94 a do třídy pro sportovně talentovanou mládež 103, v obou případech přijímáme 30 žáků. Každopádně nás to ale těší.

Venku se už probouzí jaro, to je znamení, že se blíží konec školního roku. Tak ještě ty přijímačky, maturity, několik zájezdů a je tu červen.

Poslední březnový pátek se konal matu-

ritní ples. Již 56.! Jako obvykle byl plný vystoupení. Překvapením bylo předtančení. Místo klasického a obvykle na jiných plesech nudného předtančení na našem plese vystoupili naši učitelé, primáni a další studenti. Moc hezké, milé. Dovedu si představit, kolik práce a času stojí připravit takové vystoupení s takovým množstvím vystupujících. Dále se naši studenti představili i tanci a zpěvu. No, a nakonec tradiční půlnoční vystoupení maturantů, kterým úspěšně sekundovali jejich třídní a ve třídě 4B i moje maličkost :) A samozřejmě nesmím zapomenout stužkování prvních ročníků a šerpování maturantů. Kolegyním Maršálkové a Hausmannové děkuji za organizaci.

Renata Schejbalová

ROZHOVOR S PANÍ PROFESORKOU HLADKOU

Původním profesním záměrem paní profesorky Hladké nebylo učení výtvarné výchovy na gymnáziu, ale něco úplně jiného. Ve škole ji vedle češtiny a dějepisu bavila biologie a jejím snem bylo stát se zvěrolékařkou. Jenže všechno dopadlo jinak. Na gymnáziu se spřátelila s Ivanou Jirkovou (další výtvarnicí naší školy), která ji přivedla do příbramského výtvarného kroužku. „Kroužek vedl skvělý člověk – sochař Miloš Hruška, byla tu nezapomenutelná atmosféra,“ vzpomíná. Umění ji tehdy zcela pohltilo, a tak šla nakonec na pedagogickou fakultu studovat češtinu a výtvarnou výchovu.

Kromě našeho gymnázia paní profesorka učila jedenáct let na gymnáziu na Černém Mostě.

Jelikož ji lákalo zkoušet nové věci, prošla mnoha různými zaměstnáními.

Rok byla na volné noze, pak se věnovala grafické úpravě, nějaký čas pracovala v časopise Praha, kde potkala mnoho zajímavých lidí. Také učila ve výtvarných kurzech pro dospělé.

Se dvěma kamarádkami dokonce založily časopis Makovice (viz strana 10 a 11), který je plný luštění pro děti. Vznikl před pětadvaceti lety a vydává se dodnes.

Co se týče umělecké tvorby paní profesorky, její nejoblíbenější technikou je olejový pastel.

Kreslila a malovala ráda od dětství, ale asi první „opravdový“ obraz vznikl někdy v deváté třídě. „Dostala jsem své

první olejové barvy a na překližku namalovala Černý les.“

Dodává, že jako dítě ráda kreslila komiksy. „Většinou to byly docela drastárny,“ vysvětluje.

Jejími oblíbeným obdobím je konec gotiky, raná renesance. Z českých umělců upřednostňuje Jana Zrzavého a Josefa Šímu.

Mezi koníčky paní profesorky patří zahrada. „Momentálně se potýkám s problémem prořezávání stromů, tak si to studuji v odborné literatuře,“ směje se. Jejími zamilovanými květinami jsou kopretiny a sedmikrásky. Z barev má nejraději odstíny modré, zejména modrozeleňnou.

Paní profesorka miluje sýry na všechny způsoby a její oblíbená sezonní pochout-

ka jsou houbové řízky.

„Mojí velkou láskou jsou zvířata, hlavně psi.“ Ze čtyř ročních období si nejvíce užije podzim.

Jejím oblíbeným interpretem je Vladimír Mišík. Doma přepíná mezi třemi rozhlasovými stanicemi: Radiem 1, Radiem Classic a Vltavou. Z vážné hudby se jí líbí období baroka a renesance, jejími oblíbenými umělci jsou současní minimalističtí skladatelé Arvo Pärt a Philip Glass.

„Samozřejmě mám ráda písně našeho mládí – Dylana a Pink Floydy, Neila Younga...“

V poslední době si paní profesorka oblíbila i skupinu Fleet Foxes.

Nejraději má filmy z šedesátých let. Za geniálního považuje Spalovače mrtvol nebo filmy českého surrealisty Jana Švankmajera, zvláště Otesánka.

Před filmy ale dává přednost knihám.

„Jsou knihy, které vás dostanou a nezapomenete na ně – třeba Srdce samoty Josepha Conrada nebo Rovník od portugalského autora M. S. Tavarese.“

Co se týče české literatury, má ráda například Alenu Mornštajnovou, od které četla zatím úplně všechno, nebo Petru

Soukupovou.

V mládí měla paní profesorka velice ráda romány od Daphne du Maurier: „Hrdinky byly chudé, ale silné dívky, byla tam láska i tajemno a mně se to moc líbilo.“

Další kniha, která ji ovlivnila v dětském věku, se jmenuje Zakletá loď. Díky ní vznikl její cestovatelský sen podívat se lodí do Jižní Ameriky.

Z dostupnějších destinací by se ráda podívala do severní Bretaně, Skotska a na Island.

„Sportu jsem se snažila v životě vyhýbat. Z tělocviku jsem mívala pokaždé dvojku. Vždycky jsem dokázala výborně unikat před míčem, který mi nahrávali,“ vzpomíná paní profesorka se smíchem na obávaný předmět. Nicméně navzdory děsivým zkušenostem moc ráda lyžuje, běhkuje a jezdí na kole.

„Myslím, že smysl života je v tom, dělat druhým radost a prožít ho tak, abych se nemusela za příliš mnoho věcí stydět. Snažit se život naplnit tak, aby po člověku něco maličko zbylo. Třeba i děti – když se povedou, to je pak úplná paráda.“

Anna Adamírová, septima A

MÁME BÝT SOUČÁSTÍ STÁDA?

Každá zná ten pocit, když ráno stojí před skříní a nadává, že nemá co na sebe. Neznámou náhodou na vás vždy něco z hloubi skříně vypadne. Ale se vši upřímností? Nikdy jsem na tom nebyla tak špatně, abych si vytáhla ponožky ke kole-

nům, jelikož volné kalhoty moc tepla nezadržují, místo elegantního kabátu přes sebe nehodila kus kožichu, který připomíná stále živé zvíře, a nedoplnila outfit teniskami Puma, které musí být vyvýšené, jinak byste si šlapali na tkaničky.

Coco Chanel, Christian Dior a Hugo Boss se musí převracet v hrobě při pohledu na dnešní módu. Vždyť pomalu nerozeznáte holku od kluka! Chápu genderovou vyrovnanost, unisex, kilty, ale takoví Marcus a Martinus? No tak, lidi, některé oblečení by mělo zůstat čistě pro ženy (a obráceně). Vemte si homosexuály z minulého století. Vypadali více jako chlapi než heterosexuální hype beast dnes.

Na druhou stranu, přece jen má minulost a přítomnost něco společného. A to obseší značkami. Značkové věci byly vždy o něco víc než neznačkové. Však to znáte, kdo neměl Baťu, jako by nebyl. Namísto Bati dnes botám vládnu Air maxy, Yeezy nebo zkrátka boty, za které se dospělí stydí, tak je kupují svým dětem.

Ideálním doplňkem pro již zmíněný outfit je iPhone. A pokud vaši rodiče nejsou dostatečně bohatí, aby vám ho dopřáli, nezoufejte! Žijeme v jednadvacátém století, zapněte internet a objednejte si ho

přes Ali expres.

Když už mluvíme o telefonu, nesmíme vynechat repráček. Byl by hřích nepouštět nahlas československý rap. Co by si pak unavení lidé po práci počali, kdyby je někdo neobšťastňoval tak melodickou hudbou? A jelikož je doba kamenná dávno za námi, posloucháme i všechny zahraniční interprety začínající na "Lil". Protože jejich tvorba dokáže vyléčit všechny dvanáctileté deprese.

Bohužel, těch bodů je tolik, že by mohly zaplnit celé Štolní listy. Připusťme si, že za pár let si na Hype beasta nikdo ani nevzpomene. Neztrácejte tedy čas tím, vypadat a chovat se jak společností určitý ideál. Ovcí je ve stádě dost, nestyďte se vytvořit vlastní styl a vynikněte.

Osobně preferuju být raději ostatním pro smích, než sobě pro pláč.

D. Corridoni, 1B

FRIDAYS FOR FUTURE ANEB STUDENTSKÁ STÁVKA ZA KLIMA

Před několika měsíci jsem se poprvé dozvěděl o Gretě Thunberg a jejích obdivuhodných protestech před budovou švédského parlamentu. V tu dobu teprve patnáctiletá dívka založila globální hnutí a pohnula celým světem. Gretě došlo, že o změně klimatu a globálním oteplování politici pouze mluví a nic nekonají. Proto se rozhodla vzít věc do vlastních rukou a obrovské množství lidí ji v tom podporuje. Od pouhého protestu již například

měla svůj "TED talk" na TedxStockholm nebo promluvila na konferenci OSN o změně klimatu v Katovicích, o které jsem psal v jednom z mých minulých článků.

Právě toto hnutí, které se podle Gretiných protestů jmenuje FridaysForFuture nedávno zorganizovalo na pátek patnáctého března celosvětovou stávkou studentů. Zhruba měsíc před samotnou akcí jsem přemýšlel o tom, jestli se něco takového

bude konat u nás v České republice, popřípadě jak se zapojit. Mé myšlenky se ale záhy staly realitou, zrodila se česká větev FridaysForFuture a studentská stávka byla na světě. Celou velkolepou akci si vzalo na starost několik studentů gymnázií, což je samo o sobě neuvěřitelný úspěch. Ještě ke všemu se stávka a průvod městem povedly a všechno proběhlo hladce.

Na Malostranském náměstí vystoupilo před tisíce lidí několik odborníků, ale i studentů. Na celé akci podle mě panovala příjemná atmosféra a také mezi lidmi bylo spousty energie. Průvod proběhl obdobně. Spousty studentů mělo i výstižné či vtipné transparenty, což celou akci zpestřilo. Mimo to jsem také potkal mnoho svých spolužáků ze základní školy, ale i z gymnázia a jsem si jist, že nejsem sám. Vidět tak ohromnou účast bylo neskutečné. Stávka se však konala po celé republice, takže celkový počet stávkujících musel být mnohem větší.

Rád bych poděkoval naší paní ředitelce, která studentům našeho gymnázia povolila

stávkovat, a jediné co k tomu stačilo, byla omluvenka s nápisem stávka. Spousty studentů na protest šly, i když jim to vedení jejich škol zakázalo a určitě z toho měli problémy. Podle Ministerstva školství mají žáci právo na vyjádření svého svobodného názoru a nebude ani nechce tyto akce zakazovat, pokud ale nebudou organizovány politickými stranami. Kdyby podobnou akci zorganizovala politická strana či hnutí, byla by potom nelegální. Dle mého názoru by vedení škol nemělo omezovat práva studentů a výslovně zakazovat účast na stávkách. Pokud se student chce zúčastnit, mělo by to rozhodnutí být na něm, koneckonců on si bude muset probranou látku doplnit a poprat se s absencí.

Studenti dali vládě dva týdny na to, aby začala něco dělat. Další stávky se už také chystají. Uvidíme, jak se celá situace rozvine. Já osobně doufám, že se svět nakonec dostane k pozitivním výsledkům.

Theodor Brož, 4S

Ráno se probudíte. Má to být den jako každý jiný.
Ale pro vás ne, dnes ne.
Celý život jste mířili k tomuto bodu.
Den vnímáte jakoby z dálky,
Jako by se všechny vaše smysly utlumily.
Jediné, co naplňuje vaši mysl, je přízrak večera.
A ten se neodvratně přibližuje.
Nezvládáte obyčejné věci, vzdalujete se od reality.
Neudržíte pozornost na jedné věci.

ŠTOLNÍ LISTY

Nedokážete se věnovat banálním činnostem,
jste otupělí jako při vysoké horečce.
A pak orloj odbije sedmou.
Ztuhnete, zpotí se vám ruce.
Roztřesenýma nohama se přesunete do křesla a vyčkáváte.
Čas jako kdyby přestal běžet lineárně.
Žaludek se v dutině břišní překrucuje.
Srdce bije silněji a neznámou frekvencí.
Hrdlo máte stažené, na prsou cítíte tíhu.
Rozšířené zorničky hypnotizují obraz před vámi.
Koušete si ret a v hlavě máte pouze šest klíčových názvů.
Ta slova si stále opakujete, nesmíte je zapomenout.
Sekundy ubíhají, minutová ručička na hodinách se stále přibližuje dvanáctce.
Prerývavě dýcháte.
A pak to přijde,
Orloj odbije osmou.
Svět se zastaví a utichne.
Jako by všichni čekali na váš následující pohyb.
Jako by následující události měly rozhodnout o existenci celé populace.
Stisknete dané tlačítko.
Z dálky se ozvou sirény.
Venku sténají potulné kočky.
Zahřmí se a do stromu kousek od vás uhodí blesk.
A pak to uvidíte.
Je to výjev, o kterém jste celý život doufali, že ho neuvidíte.
Postrach všeho živého.
Nejtemnější z temných.
Před vámi stojí:
“V aplikaci bakaweb došlo k chybě serveru.”
A vy víte, že už nic nebude jako dřív.

A.D.

KNIHY POPISUJÍCÍ ČESKOSLOVENSKOU HISTORIÍ

Dvě věci z mnoha, které mám ráda, jsou knihy a moderní historie, speciálně československá historie. A proto ráda vyhledávám tyto dvě věci dohromady a chtěla bych se s vámi o pár knih, ve kterých se vyskytuje československá historie, podělit.

Jiný TGM

Autor: Pavel Kosatík.

Kniha popisuje celý Masarykův život od narození, mládí, přes setkání s Charlottou, dobu profesury na Univerzitě Karlově, dobu poslance, až po první světovou válku, vznik Československa, období prezidentství, až po závěr života. Popisuje každé období jeho života důkladně, z různých úhlů pohledu a vyvrací některé mýty. Co mi přišlo velmi dobré, že autor se nebojí psát o chybách Masaryka, že i když to byl muž, který se nejvíce zasadil o vznik Československa, nemusíme kvůli tomu s ním zacházet v bílých rukavičkách. Jeho chyby ale převážily činy, které vykonal. Ze začátku jsem měla z knihy respekt, že bude ke čtení náročná, ale četla se velmi dobře. Pokud se člověk chce dozvědět něco o důležitém muži naší historie a tatíčkovi národa, je tohle ideální kniha.

Alena Mornštajnová a její knihy

Alena Mornštajnová napsala tři knihy: Hotýlek, Slepá mapa a Hana. Četla jsem z nich pouze poslední dvě, ale ty byly vynikající. Autorka vypráví příběhy obyčejných lidí, které se propletly s historií. Slepá mapa vypráví o jedné rodině a generaci žen, jejichž jména začínají vždycky na A. Příběh začíná před první světovou válkou a končí po Sametové revoluci. Většina historických okamžiků se těmto ženám nějakým způsobem promítne do života. Kniha Hana je autorčinou poslední knihou. Na obálce má věneček z cukrárny, což vůbec nenaznačuje příběh druhé světové války, doby předtím a doby potom. Ale jak může ten jeden věneček být osudový a co všechno k němu může vést? Skvěle napsaná kniha, která když se do ní člověk jednou začte, tak už ji neodloží. 25.dubna vychází Mornštajnové čtvrtá kniha s názvem Tiché roky.

Ostny a oprátky

Autor: Jiří Padevět.

Tenká kniha, která se skládá z několika desítek povídek, které popisují všední okamžiky, které se děly souběžně s historickými momenty, zvraty nebo drobnosti, které změní historii. Co si myslel německý ministr Von Ribbentrop, když byl v Moskvě, aby podepsal pakt Molotov - Ribbentrop. Jak probíhala příprava chlebičkové aféry? Jak vypadal běžný prázdninový den po 21. srpnu 1968? Nebo co dělal Václav Havel, když čekal na své kamarády, se kterými organizoval Chartu 77? To všechno je v této knížce napsáno.

Antonie Soukupová

ZNÁTE JI?

Da Vinci by na Monu Lisu chrstl kýbl barvy,
na plátno zachytil úsměv studentky z Prahy.
Louvre sice přijde o Leonardovu ikonu,
získá krásnější portrét, letenskou madonu.

Kráčí zlehka, pružně, ač uzavřená jakoby do sebe,
její oči hledí tajuplně, zpřímá a občas do nebe.
Úžasný výjimečný úsměv jak z plakátu filmu,
je tutově nejnádhernější z celého gymplu.

To zaveršuje nositelce oskarového image i po roce,
fotograf finalistek Miss kraje i Prahy a jejich porotce.
Ona nenápadně típne slimku, na okolí se skvostně usměje.
Redakce Štolních listů marně tápe, která to studentka je.

Vítězství ji mohla zhatit další hedvábná smějící se líc.
Schovaná za okrouhlými brýlemi, těch je ve škole víc.
Blížící se maturita ale následníci zánik smíchu působí,
nevadí, stříbrná pocta dvojku nemine a navždy ozdobí.

BALETKA

školník

Pravé chodidlo vytočené k Vltavě,
levé směřující na Letnou ke Spartě.
Útlá ručka svírá madlo v tramvaji,
baletka týrané tělo vyklání.

Není prostor v lince 12 na padeďe,
studentka hledí v odrazu okna na sebe.
V pošmourném ránu rozcvičuje nohy,
aby na zkoušce v sále byla ready.

Její oči sledují námahu vlastního těla,
mozek radí: Vydrž. Ty jsi to chtěla!
Ano. Tančit na pódiu před diváky,
je víc toužících po aplausu taky.

Baletka běží na trénink z gymplu,
spolužáci ještě hnípou v limbu.
Tmavovláska se jiskrně rozzáří,
až entrée spatří v kalendáři.

školník

LOUTKY

Tisíc loutek
Tisíc duší
Každá duše
Nese nůši

Každá nůše
Jeden život
Každá nůše

Jedno tělo
Co do své nůše
Nabřečelo

Loutka v tíze
Padá dolů
Padá dolů

Z řezbářova stolu

Loutka spadla
Slzy tečou
A z té nůše

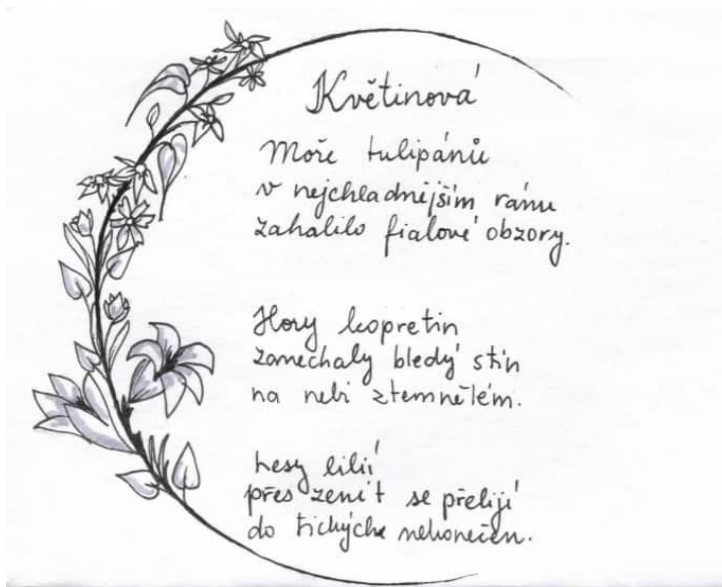
Bolest vlečou

Řezbář sklonil starý zrak
Uchopí loutku
no a pak

...

Kdo ví.

Bobín

báseň: Markéta Prošková, kvinta B
ilustrace: Veronika Antonová, kvinta B

PO MATURITĚ

Život po ukončení školy maturitou je nepřetržitá řada průšvihů nepravidelně po sobě jdoucích.

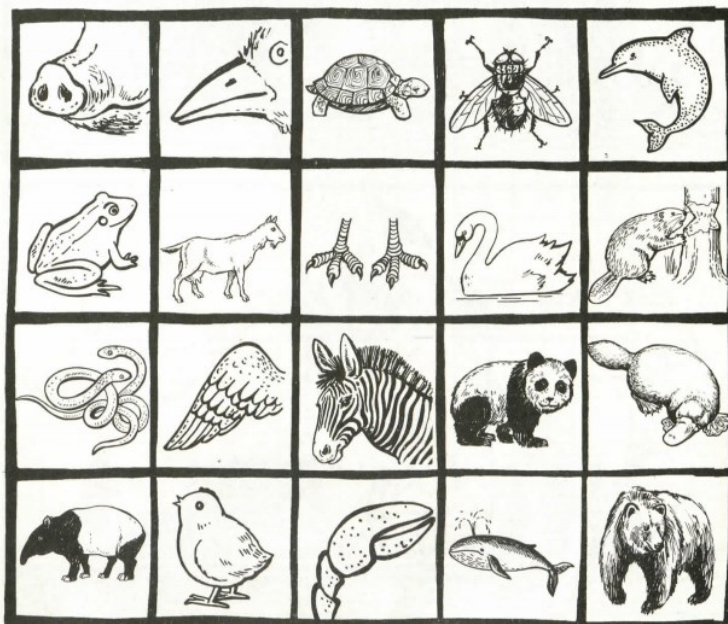
školník

Vrtošivé plavidlo

Zpočátku byli odvážní plavci hnáni Humboldtovým proudem a museli se naučit plavidlo ovládat. Vor měl totiž zapeklité vrtochy – často (tajenka), nicméně pořád mířil k tichomořským ostrovům, psala Emilka. Posádka brzy zařadila mořské rostliny a živočichy do svého jídelníčku a Heyerdahl si do lodního deníku poznamenal, že zahynout hlady je nemožné, četli máci na monitoru a napětím ani nedýchali.

OBRÁZKOVÁ DOPLŇOVAČKA S VYŠKRTÁVÁNÍM

Vyškrtajte šest obrázků, které mají ve svém pojmenování písmeno **B**. Zbyde 14 obrázků. Z jejich třetích písmen pak snadno sestavíte tajenku.

Linda Hlaváčková, tercie B